

[Undervisningsministeren.]

kunne tandlægehøjskolen ikke tilslutte sig det forslag, der var fremsat.

Det forslag, der nu er fremsat fra regeringens side, sikrer, at tandlægehøjskolen inden for de 5 etaper holdes samlet. Fru Gerda Møller har selvfølgelig ret i, at Møllegade oprettholdes, men det har vi ikke betragtet som en integreret del af tandlægehøjskolen, og det har den heller ikke selv.

Vedrørende den 4. etape og afslutningen her og aktstykket til finansudvalget gjorde jeg allerede ved første behandling fru Gerda Møller opmærksom på, at det, vi havde udtalt i aktstykket, var, at vi ville arbejde ud fra den forudsætning at få det afsluttet i 4. etape, men at vi ville nedsætte et udvalg, der gennemarbejdede de muligheder, der lå. Vi har fundet, at det både uddannelsesmæssigt og økonomisk er mest fordelagtigt med den løsning, regeringen har lagt frem, altså 5 etaper, hvori tandlægehøjskolen indgår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 90 stemmer mod 66.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.

(Lovforslag nr. L 162. Fremsat 15/4 77. Første behandling 4/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget

308 Ft

og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Alfred Hansen (DR):

Det lovforslag, vi har til anden behandling her, giver kommunerne mulighed for at tilbyde op til 34 ugentlige timer, men samtidig giver forslaget kommunerne mulighed for at undlade at give dette tilbud.

Retsforbundet finder det uheldigt, at eleverne i de forskellige kommuner ikke stilles lige med hensyn til tilbud om valgfrie fag. Undervisning bør betragtes som et tilbud, og alle bør have samme valgmulighed. Hvis lovforslaget vedtages uændret, vil det kunne friste visse kommuner til at undlade disse tilbud, måske af besparelshensyn, måske ud fra et synspunkt om, at bare børnene f. eks. lærer dansk, regning og fremmedsprog, er det tilstrækkeligt.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser er det i øjeblikket således, at eleverne efter det 7. skoleår frit kan vælge fag og timer i den kommunale ungdomsskole, og ingen vil vel påstå, at undervisningen dér hverken er billigere eller bedre end i folkeskolen.

De kundskabsgivende fag bør kunne tages i folkeskolen i den udstrækning, eleverne ønsker det, det skal ingen kommuner kunne undslå sig for. Derfor har jeg stillet et ændringsforslag til dette lovforslag gående ud på, at alle skal have mulighed for det, og man bør efter min mening stemme for dette ændringsforslag, så vi opnår det fundamentalt rigtige, at alle har lige muligheder.

Steen Folke (VS):

Det fremgår af betænkningen, at VS som det eneste parti agter at stemme imod dette lovforslag. Vi mener, at udvidelsen af timeloftet fra 30 til 34 timer er en rigtig dårlig løsning på et højst reelt problem. Da det er frivilligt, om den enkelte elev vil tage timer ud over de 30, vil jeg fastholde, at det kun bliver en løsning for de bedst stillede og motiverede elever. De skoletrætte har næppe lyst til at gå i skole mere end 6 timer om dagen, og der vil blive tale om en uddybning af kløften mellem hvad man kunne kalde eliten og de øvrige.

Under sagens behandling har jeg peget på en enkel løsning på det samme problem, nemlig at stryge kravet om tysk som forudsætning for at komme i gymnasiet. Det er velkendt, at de fleste mere eller mindre føler sig tvunget

[Steen Folke.]

til at vælge tysk for en sikkerheds skyld, og at de derved hindres i at vælge andre og for dem mere interessebetonede eller nyttige fag. Fordelen ved denne løsning er, at den giver bedre plads til de valgfri timer inden for de 30 ugentlige timer og dermed giver bedre reelle valgmuligheder til alle, også de skoletrætte. Blandt de øvrige partier er det vist kun SF, som har nogen sympati for denne løsning. DKP ønsker f. eks. tysk gjort obligatorisk for alle, og jeg har ikke hørt fra andre partier, at man havde sympati for noget i den retning.

Der kunne naturligvis også tænkes mere radikale og mere ideelle løsninger. Jeg kunne godt tænke mig hele den stive fag- og timeopdeling brudt op. Jeg kunne tænke mig indholdet i undervisningen lagt om, sådan at det i langt højere grad tog udgangspunkt i den virkelighed, som omgiver eleverne. Men det er der næppe chance for at få gennemført i en overskuelig fremtid. Det er det for de fleste irrelevante indhold i undervisningen, som gør mange skoletrætte, og dette problem løser man ikke ved at give mulighed for nogle enkelte frivillige interessebetonede timer oven i det, som mange oplever som den daglige 6 timers trædemølle.

Svend Haugaard (RV):

Jeg gad nok vide, om retsforbundet helt har gennemtænkt, hvilke konsekvenser deres ændringsforslag ville få, hvis det blev gennemført. Når vi med den nye folkeskolelov indførte bevægeligheden mellem de 24 og 30 timer, så var det først og fremmest af hensyn til de mindre skoler, som i deres beregning af lærertimeforbrug skulle have den chance, at de kunne nøjes med færre klasses timer og derved alligevel klare det. De har de små klasser og bliver på den måde ikke så stærkt presset, som de større klasser gør. Hvis ændringsforslaget her skulle blive gennemført – hvad det nok ikke gør – ville det betyde, at de små skoler ville være helt ude af sagaen, og det kan man næppe have tænkt sig. Jeg vil derfor anbefale at stemme imod ændringsforslaget.

Freddy Madsen (DKP):

Ved første behandling gjorde vi opmærksom på, at vi anså dette forslag for at være et lille fremskridt, det var først og fremmest en imødekommelse af de krav, der er rejst fra elever-

nes side. Jeg pegede under førstebehandlingen på alle de svagheder, som forslaget indebærer, og sagde også, på hvilke områder vi mente, det skulle gøres anderledes, bl. a. ved at hæve det obligatoriske timetal, ved at stille større midler til rådighed for skolen i form af lærerskematimeforbrug og ved at sænke klassekvotienterne. Det er ting, vi har ført frem igen og igen, og det står vi fortsat på.

Vi er enige i det, som er fremhævet, nemlig at det i første række betyder en favorisering af de elever, der er bedst stillet, men at det skulle bidrage til at uddybe skellet mener jeg imidlertid ikke.

Jeg må sige, at det er skuffende, men måske ikke uventet, at der ikke fra flertallets side har været nogen vilje til fra starten at erkende, at hvis man vil have denne udvidelse, så må staten også betale for den. Nu har vi fået nogle vage formuleringer om, at hvis det kommer til at koste penge, ja, så må man tage det op til overvejelse, og så kan man eventuelt give tilskud til kommunerne. Det anser vi for at være alt for løst og alt for vagt, men det er der altså ikke mulighed for at få gennemført på nuværende tidspunkt. Vi må tage det lille fremskridt, der efter min mening er i det, og så fortsat kæmpe på de andre områder.

Med hensyn til det af retsforbundet stillede ændringsforslag forekommer det os, at det er lidt mærkværdigt udformet, men jeg har forstået, at det er de intentioner, som nævnes i bemærkningerne, der er afgørende, og at det andet er mere juridiske spidsfindigheder. Under den forudsætning, at det er de intentioner, som ligger i bemærkningerne, der gælder, kan vi stemme for retsforbundets ændringsforslag.

Alfred Hansen (DR):

Jeg kan oplyse over for hr. Svend Haugaard, at forslaget er særdeles velgennemtænkt, og det falder nøje i tråd med det initiativ, jeg i sin tid tog her. Jeg stillede spørgsmål til undervisningsministeren gående ud på, hvilke initiativer undervisningsministeren ville tage for at hæve loftet på de 30 timer. Det er hermed ved at ske, hvilket jeg er glad for.

Jeg vil gerne understrege risikoen ved, at man ikke pålægger kommunerne at tilbyde de 34 timer. Det er da muligt, at ingen vil falde for fristelsen til at undlade det, men jeg frygter det. Hvis dette ændringsforslag falder, vil jeg vende tilbage til det om et års tid eller to i

[Alfred Hansen.]

form af et spørgsmål til undervisningsministeren om, hvor mange kommuner der har undladt det. Jeg håber imidlertid, at ændringsforslaget bliver vedtaget.

Jeg takker hr. Freddy Madsen for tilsagnet om at ville stemme for ændringsforslaget, men det er ikke stillet uforståeligt op. Jeg vil gerne henvise til et cirkulære af den 22. august 1975, punkt 12 c. Her forklarer undervisningsministeren, hvordan denne § 14, stk. 1, skal forstås:

»... hvoraf det fremgår, at den enkelte elevs ugentlige timetal kan være lavere end det minimum, der er fastsat ved lovens § 14, stk. 1.«

Der er altså tale om et tilbud, men ikke om en pligt for eleverne. Vi må vel alle i dette ting være interesseret i at tilbyde de unge den bedst mulige uddannelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 140 stemmer mod 12; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner.

(Lovforslag nr. L 165. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Medlemskredsen, bestyrelsens sammensætning, fondsanbringelsen m. v.).

(Lovforslag nr. 166. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

(Lovforslag nr. L 167. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Voigt (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Nauerby, på denne dejlige dag har fundet det rigtigt at tage ud og se, om han kunne omvende nogle vantro til fremskridtstroen, skal jeg på fremskridtpartiets vegne komme med nogle bemærkninger. Vi er glade for, at vi på denne forårsdag kan takke venstre for, at det viser sig, at vi ikke i de år, vi har været i folketinget, har talt forgæves. Vi har ofte følt det, som om vi har talt til en mur, men når man læser venstres betænkning bidrag, som jo er en god, lang fremskridtstale – der er nogle sprogforbistringer, men herregud, det kunne vi vel snakke om – så er vi glade for at kunne konstatere, at det er lykkedes at ryste nogle af fugerne løse i denne mur, at det virkelig viser sig, at vores pædagogiske taler, som vi mange gange har holdt over for venstre, har båret frugt.

Vi har på det seneste hørt venstre sige, at vi skal have ens pension, og nu skriver de også i deres betænkning bidrag, at vi skal have skattelettelser. Hvis hr. Poul Hartling bare havde haft den samme gode indstilling til problemerne i september 1974, så havde hr. Poul Hartling stadig væk været statsminister, og så havde vi ikke været forpint her i landet af, at vi skal leve med at have en socialdemokrat som statsminister. Jeg håber, hr. Poul Hartling og venstres gruppe med dette betænkning bidrag har anlagt en ny linje. Når et sådant betænkning bidrag bliver lagt på bordet, kan de fuldt regne med, at det vil få en helhjertet og